

Zárdakert

1908-ban került a Keresztes nővérek birtokába. A tóval, fákkal, kacsaringós utakkal rendelkező, fallal körülvett park volt az apácájelöltek imaterülete, egészségügyi sétájuk helyszíne. A forrásvíz táplálja a Zárdakert tavait, ami a Török kútból ered, majd a települést elhagyva a Békás-patakba ömlik.

A Zárdakert egyediségét az is jellemzi, hogy nem közvetlenül az épület melletti kertről van szó, hanem annál távolabbi, önálló funkciókkal és használattal kapcsolódik a zárdához és az iskolákhoz.

A Zárdakert, mint török kert a XVII. században már létezett, melynek írásos nyomait is a székesfehérvári Püspöki Levéltárban, a Zsámbékkal foglalkozó iratok között is megtaláljuk. A terület történeti állapotainak térképeken történő áttekintése alátámasztja a feltevést miszerint a Török kút használatával együtt, a korábban létezett épületek funkcióival, egy olyan kertet is feltételezhetünk, amely a pihenő, illetve kegyeleti funkciókkal együtt alakultak. A tóban - kőhalom tetején - került elhelyezésre Kungl György szobrász, keramikus Lótusz virágot formáló mázas pirogránit¹ alkotása 2001-ben. A lótuszvirág a tisztaság, a felvilágosodás, a megújulás és újjászületés szimbóluma.

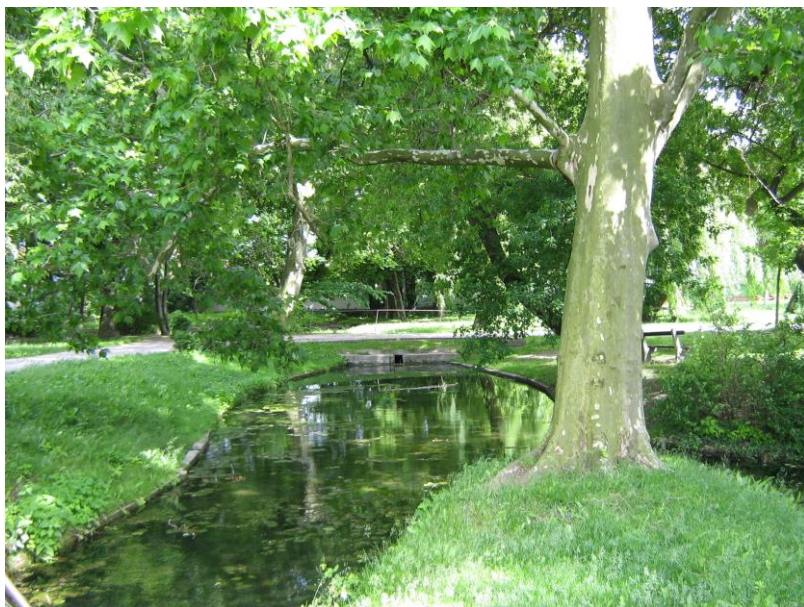
2009 márciusa óta műemlék. Rendezvények helyszínéként is szolgál.

Zsámbék. Keresztes Nővérek Intézete. Parkrészlet.

Zárdakert az 1930-as években

¹ Pirogránit - mesterségesen készített, a gránithoz hasonló kő

A Zárdakert 2006-ban

Kunl György Lótuszvirágot ábrázoló alkotása